

Yıllar sonra bir araya gelen iki çocukluk arkadaşı, yağmurlu bir günde kahve eşliğinde geçmişı yad ederler. Sessizlikle başlayan buluşma, kahvenin kokusu ve dostluğun sıcaklığıyla derin bir sohbeta dönüşür. Paylaşılan anılar, özlemler ve gülüşlerle zaman adeta durur. İçtikleri kahve, sadece bir içecek değıl; dostluğun, paylaşmanın ve eski bağların yeniden canlanmasının simgesi olur. Hikâye, “Dostlukla içilen kahve en tatlı mutluluktur” sözünün ne kadar anlamlı olduğunu gösterir.